

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2CoZm/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516214158
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1516214158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: MORAVOSTAV Brno, a.s. stavební společnost, Maříkova 1899/1, Řečkovice, 621 00 Brno, IČO: 46 347 542, Česká republika, zastúpený ADVOKÁTI s.r.o., Vajanského nábřeží 5, 811 02 Bratislava, IČO: 36 715 638, proti žalovaným: 1/ EUROAKADEMIA, a.s., Palisády 29/A, 811 06 Bratislava, IČO: 36 782 475, 2/ P. P.A. U., narodený X.X.XXXX, bytom Č.B. D. XXX/XX, XXX XX W., obaja zastúpení JUDr. Jurajom Hladkým, advokátom, Jarošova 2961/1, 831 03 Bratislava, v konaní o zaplatenie 4.026.666 CZK s príslušenstvom a odmeny zo zmenky, o odvolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/146/2016 - 193 zo dňa 5.4.2019 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/146/2016 - 193 zo dňa 5. 4. 2019 vo výroku I. a II. **p o t v r d z u j e** .

II. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 2CbZm/146/2016 - 193 zo dňa 5. 4. 2019 vo výroku III. **m e n í** tak, že žalobcovi priznáva voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 2CbZm/146/2016 - 193 zo dňa 5.4.2019 výrokom I. zamietol návrh žalovaných 1/ a 2/ na prerušenie konania zo dňa 13.12.2018, výrokom II. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 4.026.666 CZK spolu zo 6% ročným úrokom zo zmenkovej sumy 4.026.666 CZK od 2.10.2015 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 13.422 CZK, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie zmenkovej sumy 4.026.666 CZK spolu so 6% úrokom z nej od 2.10.2015 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 13.422 CZK a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je majiteľom zmenky, ktorú vystavil žalovaný 1/ dňa 14.5.2015 v Brne, žalovaný 1/ v deň splatnosti 1.10.2015 zmenkovú sumu nezaplatil. Žalovaný 2/ sa zaručil za zaplatenie zmenky a zmenku avaloval. Žalobca uviedol, že kauzálnym vzťahom zmenky bola Zmluva o pôžičke zo dňa 14.5.2015 uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom, na základe ktorej poskytol žalovanému 1/ pôžičku vo výške 4.000.000 CZK, ktorú sa žalovaný 1/ zaviazal vrátiť žalobcovi

jednorazovo do 30.9.2015 spolu so zmluvným úrokom 2%. Žalovaný 1/ pôžičku nevrátil, preto žalobca predžalobnými výzvami zo dňa 15.7.2016 a 12.9.2016 vyzval žalovaných na zaplatenie zmenkovej sumy zodpovedajúcej dlžnej sume zo Zmluvy pôžičky.

2. Žalovaní v rámci procesnej obrany v spoločnom vyjadrení k žalobe namietali, že Zmluva o pôžičke zo dňa 14.5.2015 je absolútne neplatný právny úkon, nakoľko nebolo skutočným úmyslom zmluvných strán poskytnutie pôžičky veriteľom dlžníkovi, ale išlo o fiktívnu zmluvu, ktorou sa mal simulovať právny dôvod poskytnutého plnenia. Sumu 4.000.000 CZK mal žalovaný 1/ odovzdať podľa pokynov žalobcu tretej osobe a fiktívna pohľadávka z titulu pôžičky sa vyporiada tak, že žalovaný 1/ odplatne sprostredkuje pre žalobcu obchody, ktoré mu oznámi žalobca, za odmenu rovnajúcu sa sume pôžičky a uskutoční sa započítanie odmeny za sprostredkovanie proti fiktívnej pohľadávke z titulu Zmluvy o pôžičke. Tento postup bol dohodnutý predsedom predstavenstva žalovaného 1/ Mgr. Mariánom Jančošekom (t. j. žalovaným 2/) a riaditeľom žalobcu G.. W. Š. za prítomnosti obchodného riaditeľa žalobcu G.. T. O.. Dohodu G.. Š. a G.. O. nedodrжали a v rozpore s dobrými mravmi a pravidlami poctivého obchodného styku vymáhajú od žalovaných fiktívnu pohľadávku, ktorú sami vytvorili na zastretie skutočného dôvodu poskytnutého plnenia. Žalobca k procesnej obrane žalovaných uviedol, že predmetom konania je uplatnenie nároku zo zmenky, pohľadávka majiteľa zmenky a povinnosť dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu sú právne nezávislé, záväzok zo zmenky je záväzkom nesporným a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať inak než predložením prvopisu zmenky. K obsahu procesnej obrany uviedol, že žalovaní na jej preukázanie nepredložili žiaden dôkaz. V danom prípade nešlo o simuláciu ani o disimuláciu. Žalobca a žalovaný 1/ s plnou vážnosťou rokovali o zmluve, s plnou vážnosťou ju uzatvorili a jediným účelom a konečným cieľom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky žalovanému 1/.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobcom predložená zmenka po formálnoprávnej stránke obsahuje všetky náležitosti vlastnej zmenky predpísané v čl. I. § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového (ďalej len „zmenkový zákon“). Prvopisom zmenky žalobca preukázal, že je jej riadnym majiteľom a má právo žiadať zmenkovú sumu, ak zmenka nebola zaplatená. Zmenkou, ktorá bola vystavená v Brne dňa 14.5.2015, sa žalovaný 1/ ako vystaviteľ zaviazal zaplatiť žalobcovi ako remitentovi dňa 1.10.2015 v Brne zmenkovú sumu 4.026.666 CZK vyjadrenú číselne aj slovnou, s doložkou „bez protestu“. Žalovaný 2/ zmenku avaloval, t.j. zaručil sa za zaplatenie zmenky. Žalovaní pravosť zmenky nespochybňovali. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že kauzálnym vzťahom zmenky bola Zmluva o pôžičke zo dňa 14.5.2015, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému 1/ pôžičku vo výške 4.000.000 CZK s úrokom 2% ročne a žalovaný 1/ sa zaviazal pôžičku jednorazovo vrátiť najneskôr do 30.9.2015. Strany si dohodli zabezpečenie záväzku žalovaného 1/ vystavením vlastnej zmenky v prospech žalobcu znejúcej na sumu 4.026.666 CZK splatnú 1.10.2015. Medzi stranami nebolo sporné, že príčinným vzťahom zmenky je Zmluva o pôžičke zo dňa 14.5.2015, ale žalovaní 1/ a 2/ tvrdili, že Zmluva o pôžičke zo dňa 14.5.2015 je neplatný právny úkon, fiktívna zmluva, ktorej skutočným účelom malo byť odovzдание sumy 4.000.000 CZK tretej osobe žalovaným 1/ podľa pokynov žalobcu, a z tohto titulu je neplatná aj zmenka. Žalovaní 1/ a 2/ v priebehu konania nepredložili a neprodukovali žiaden dôkaz na podporu svojich tvrdení, navrhli síce vypočuť svedkov G.. W. Š., G.. T. O., P. L. a G.. Y. Y. O., ale v lehote stanovenej súdom nezložili preddavok na svedočné, na ktorý ich zaviazal súd prvej inštancie a preto súd prvej inštancie dôkaz v zmysle § 253 ods. 3 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nevykonal. Žalovaní účasť svedkov ani nezabezpečili, hoci opakovane uviedli, že vedia zabezpečiť ich prítomnosť na pojednávaní.

4. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ podaním zo dňa 21.9.2018 oznámili, že si jednostranne započítali pohľadávku vo výške 4.000.000 CZK z titulu faktúry č. 180005 zo dňa 14.9.2018 vystavenej žalovaným 1/, proti pohľadávke žalobcu, ktorú si uplatňuje v tomto konaní. Žalobca pohľadávku žalovaného 1/ z titulu faktúry č. 180005 označil za neexistujúcu, poprel ju a vystavenú faktúru vrátil. Súd prvej inštancie poukázal na § 580 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ síce súdu prvej inštancie predložili oznámenie o započítaní vzájomných pohľadávok adresované žalobcovi, avšak nepreukázali dôvodnosť a existenciu pohľadávky voči žalobcovi, keďže nepreukázali, že došlo k uzatvoreniu sprostredkovateľskej zmluvy ani nepredložili dôkazy, že poskytnuté finančné prostriedky by boli použité tak, ako to tvrdili. Žalobca túto pohľadávku ako neexistujúcu poprel. Súd prvej inštancie preto na takto uplatnenú započítaciu námietku neprihliadol. Súd prvej inštancie takisto zamietol návrh žalovaných na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde v Brne sp. zn. 94C/189/2018 z dôvodu, že žalovaní v priebehu konania neprodukovali žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo uzatvorenie sprostredkovateľskej zmluvy. O trovách konania súd

prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní 1/ a 2/ odvolanie spoločným podaním zo dňa 7.9.2019. Podané odvolanie žalovaní odôvodnili tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ CSP), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), žiadajú, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaní aj naďalej zastávajú názor, že Zmluva o pôžičke zo dňa 14.5.2015 je absolútne neplatný právny úkon, nakoľko nebolo skutočným úmyslom zmluvných strán poskytnutie pôžičky veriteľom dlžníkovi, právny úkon preto trpí nedostatkom vôle zmluvných strán. Išlo o fiktívnu zmluvu, ktorou sa mal simulovať právny dôvod poskytnutého plnenia, ktorý bol v skutočnosti úplne iný. Žalovaní majú za to, že na absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd prihliadať ex offo a vykonať za tým účelom navrhnuté dôkazy. Žalovaní preto namietajú nevykonanie výsluchu navrhnutých svedkov, čo odôvodňujú tým, že strany sporu v priebehu konania opakovane rokovali o mimosúdnom urovnaní a G.. Š. (ktorý rokovoal v mene žalobcu) opakovane najskôr pristúpil na vyrokované riešenia a následne od nich upustil, v dôsledku čoho nestihli lehotu na úhradu preddavku na trovy dôkazu. Počas plynutia lehoty na zaplatenie preddavku došlo k ústnej dohode, ktorá mala smerovať k späťvzatiu žaloby, k čomu napokon neprišlo, čo sa dozvedeli až po uplynutí lehoty na zaplatenie preddavku. Jedinou šancou žalovaných bolo opätovne požiadať súd prvej inštancie o predvolanie svedkov a vyrubenie nového preddavku, čo však súd prvej inštancie odmietol napriek tomu, že to zákon nezakazuje a okolnosti sporu si to vyžadovali.

6. Žalovaní ďalej namietali, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď z vykonaného dokazovania výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu Ing. Podolského mal a mohol vyvodiť skutkový stav, že žalovaní neboli obchodnými partnermi žalobcu, štatutári sa navzájom ani len nepoznali, žalovaný 2/ bol pre žalobcu iba teoretický možný budúci obchodný partner. Pokiaľ žalobca neposkytuje pôžičky a ak, tak iba výnimočne, nemožno z toho logicky vyvodiť, že by poskytol pôžičku v tak vysokej sume za tak výhodných podmienok osobe, s ktorou nemá žiadne osobné či zmluvné vzťahy. Je preto zjavné, že plnenie musí mať iný právny dôvod a všetky ďalšie skutočnosti, ktoré vyplynuli z výpovede štatutára žalobcu, to potvrdzujú - uzavretie zmlúv so spoločnosťami NUPHARO PARK a.s. a VOKANET Corporation s.r.o., o ktorých by žalovaní nemali mať odkiaľ vedomosť a sprostredkovanie daných zmlúv žalovaným 1/ pritom taktiež štatutár žalobcu nepoprel. Výpoveď štatutára žalobcu nepriamo potvrdila tvrdenia žalovaných v celom rozsahu.

7. Žalovaní ďalej namietajú, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď nezohľadnil zánik vymáhanej pohľadávky započítaním. Žalovaní uviedli, že žalobca v rozpore s ústnou dohodou so žalovaným 1/ neuzavrel sprostredkovateľskú zmluvu v písomnej forme, avšak medzi stranami bolo sprostredkovanie dohodnuté a sprostredkovaný obchod bol riadne uzavretý, preto žalovaný 1/ vystavil žalobcovi faktúru č. 180005, ktorou vyúčtoval odmenu za sprostredkovanie dohodnutej zákazky v sume 4.000.000 CZK. Žalovaný 1/ v priebehu konania jednostranne započítal uvedenú pohľadávku v sume 4.000.000 CZK proti pohľadávke žalobcu uplatnenej v tomto konaní a odoslal oznámenie o jednostrannom započítaní pohľadávok žalobcovi. Zároveň v podaní zo dňa 21.9.2018 žalovaní uskutočnenie zápočtu oznámili súdu. Súd prvej inštancie však zánik vymáhanej pohľadávky započítaním nezohľadnil.

8. Žalovaní napokon v odvolaní namietajú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Uviedli, že žalovaný 1/ podal na Mestskom súde v Brne žalobu o zaplatenie 4.000.000 CZK z titulu ústne uzatvorenej sprostredkovateľskej zmluvy, v konaní na Mestskom súde v Brne bude súd rozhodovať o nároku žalovaného 1/ na zaplatenie sprostredkovateľskej odmeny, výsledok daného sporu mal preto význam pre súd prvej inštancie v tomto konaní s ohľadom na účinnosť započítania pohľadávok žalovaným 1/. Súd prvej inštancie návrh žalovaných na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že nepreukázali existenciu ústnej zmluvy; táto predbežná otázka však mala byť riešená v súdnom konaní na Mestskom súde v Brne. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

9. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných vyjadril podaním zo dňa 18.10.2019, napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za správny a žiada odvolací súd, aby ho potvrdil. Žalobca poukazuje na to, že žalovaní neuviedli žiaden nový argument, s ktorým by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a

zároveň nepredložili ani jediný dôkaz, ktorý by podporoval ich tvrdenia alebo akýmkoľvek spôsobom spochybňoval platnosť a účinnosť zmluvy a vlastnej zmenky žalovaného 1/. Žalobca uviedol, že žalovaní namietajú neplatnosť Zmluvy o pôžičke z dôvodu simulácie právneho úkonu na zastretie iného právneho úkonu. Na platnosť právneho úkonu sa vyžaduje, aby spĺňal kritériá predpokladané právnym poriadkom, označované aj ako náležitosti právneho úkonu. Medzi náležitosti právneho úkonu patrí aj vážnosť vôle, ktorej nedostatok namietajú žalovaní, ale svoje tvrdenie nepodložili jediným dôkazom. O nedostatok vážnosti vôle ide vtedy, keď sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje, resp. síce existuje, avšak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria medziiným úkony urobené s vnútornou výhradou a simulované právne úkony. Simulovaným právnym úkonom rozumieme taký prejav, ktorý má pôsobiť ako vážny úkon, ale v skutočnosti nevyjadruje vôľu spôsobiť právne následky (t. j. uskutočnený „len na oko“). Disimulácia spočíva v konaní, pri ktorom je simulovaným právnym úkonom zastretý iný právny úkon, ktorý je mienený vážne. V uvedenom prípade nešlo o simuláciu ani o disimuláciu, žalobca a žalovaný 1/ s plnou vážnosťou rokovali o zmluve, následne s plnou vážnosťou zmluvu aj uzatvorili, o čom svedčí aj čl. VIII bod 6 zmluvy. Zmluva je platným právnym úkonom, skutočným úmyslom a vôľou zmluvných strán bolo poskytnutie pôžičky a jej vrátenie. Uvedené podporuje skutočnosť, že ako zábezpeka bola vystavená zmenka. Pokiaľ žalovaní tvrdia, že dôvodom poskytnutia sumy 4.000.000 CZK bolo jej odovzdanie tretím osobám, toto tvrdenie nie je pravdivé a žalovaní neposkytli žiaden dôkaz na jeho podporu.

10. Žalobca nesúhlasí ani s odvolacou námietkou nesprávnych skutkových zistení, ku ktorým mal súd prvej inštancie dospieť výsluchom štatutárneho orgánu žalobcu, čo podporujú prikrášenými a zavádzajúcimi výňatkami z jeho výsluchu. Záver o tvrdení fiktívnosti zmluvy o pôžičke, ktorý podľa žalovaných má vyplývať z výsluchu štatutárneho zástupcu žalobcu, je absolútne neudržateľný. Žalovaní upravili jeho vyjadrenie o vzťahu žalobcu so žalovanými, keď tvrdia, že žalobca považoval žalovaných za partnera na potencionálnu výstavbu. Z odôvodnenia rozsudku a zápisnice z pojednávania zo dňa 06.03.2019 vyplýva, že vzťah medzi žalobcom a žalovanými bol v prípravnej fáze, žalobca mal záujem o informácie o ďalších technológiách, ktoré sa používajú pri bioplynových staniciach a žalovaní uvedenými informáciami disponovali. Počas rokovaní bola uzatvorená aj Zmluva o pôžičke, ktorá bola zabezpečená zmenkou. Žalovaní si tiež protirečia, keď najprv tvrdia, že tvrdenú situáciu mal riešiť p. O., následne svoje tvrdenie zmenili a uvádzajú G.. Š..

11. Žalobca nesúhlasí s námietkou nesprávneho postupu súdu prvej inštancie, ktorý sa podľa ich názoru mal zaoberať ex offio neplatnosťou právneho úkonu a za tým účelom vykonať navrhnuté dôkazy, nakoľko súd prvej inštancie predmetný postup riadne aplikoval. Konajúci súd sa tvrdenou ničím nepodloženou neplatnosťou právneho úkonu zaoberal ex offio, vykonal rozsiahle dokazovanie listinnými dôkazmi a vykonaním výsluchov strán.

12. K námietke nevykonania výsluchu svedkov žalobca uvádza, že navrhovaní svedkovia boli z Českej republiky, s vykonaním dôkazu boli spojené výdavky (svedočné) a vzhľadom na uvedené konajúci súd dňa 19.02.2018 uznesením vyzval žalovaných na úhradu preddavku na svedočné vo výške 600 Eur. Žalovaní preddavok v stanovenej lehote a ani po lehote neuhradili. Súd prvej inštancie až na pojednávaní vo veci dňa 06.08.2018 v zmysle § 253 ods. 3 CSP rozhodol o nevykonaní výsluchu svedkov navrhovaných žalovanými G.. W. Š., G.. T. O., P. L. a G.. Y. O.. K tvrdeným mimosúdny rokovaniam malo dôjsť 16.04.2018 - 20.4.2018, pričom uznesenie o úhrade preddavku na svedočné bolo vydané už dňa 19.2.2018, to, že žalovaní z akéhokoľvek dôvodu neuhradili preddavok ani nezabezpečili účasť svedkov za účelom ich výsluchu, nemôže ísť na vrub zákonnosti konania.

13. K námietke nesprávneho právneho posúdenia doručenia faktúry č. 180005 a jednostranného započítania údajnej pohľadávky žalovaného 1/ žalobca uvádza, že až na pojednávaní dňa 24.09.2018 právny zástupca žalovaných predložil do konania nové dôkazy, listinu označenú ako Oznámenie o započítaní zo dňa 14.09.2018 podpísanú žalovaným 1/, faktúru č. 180005 vystavenú dňa 14.09.2018 žalovaným 1/ na úhradu sprostredkovateľskej odmeny v sume 4.000.000 CZK a Vyjadrenie do konania - započítanie pohľadávok zo dňa 19.09.2018. Predmetné dokumenty boli žalobcovi doručené poštou až po pojednávaní vo veci, a to dňa 01.10.2018. Podkladom pre zápočet má byť faktúra č. 180005, ktorá je vystavená bez akéhokoľvek právneho dôvodu a žalobca ju bez zbytočného odkladu po doručení žalovanému 1/ vrátil, nakoľko nikdy nedošlo k uzatvoreniu písomnej ani ústnej zmluvy o sprostredkovaní zákazky ani k dohode o odmene vo výške 4.000.000 CZK, žalobca nikdy nesplnomocnil žiaden subjekt k zastupovaniu alebo sprostredkovaniu zmluvy o prevzatí záruk so spoločnosťou VOKANET

CORPORATION s.r.o. ako vyplýva z faktúry a žalovaný 1/ tvrdenia o existencii sprostredkovateľskej zmluvy nepodložil žiadnymi dôkazmi.

14. V prípade námietky nesprávneho rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že konanie vedené na Mestskom súde v Brne bolo zastavené z dôvodu neuhradenia súdneho poplatku za podanie žaloby žalovaným 1/, preto tvrdenie žalovaných, že na uvedenom súde prebieha konanie, je nepravdivé.

15. Odvolací súd ďalej uvádza, že obsahom odvolacej repliky žalovaných v spoločnom podaní zo dňa 29.01.2020, ani odvolacej dupliky žalobcu zo dňa 24.04.2020, neboli žiadne iné skutočnosti ani argumentácia, než bola nimi uplatnená v predošlých podaniach, ktorých obsah odvolací súd uvádza vyššie v odôvodnení.

16. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 27.10.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, odvolaniami žalovaných a vyjadrením žalobcu k odvolaniam a obsahom odvolacej repliky a dupliky dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalovaných nie je možné vyhovieť.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že predmetom konania je zaplatenie zmenky. Predmetom sporu je peňažný zmenkový nárok žalobcu ako prvého majiteľa (remitenta) zmenky, uplatnený voči žalovanému 1/ ako zmenkovému dlžníkovi, ktorý je vystaviteľom (emitentom) vlastnej zmenky a voči žalovanému 2/, ktorý je zmenkovým ručiteľom (avalistom). Súd prvej inštancie preto správne aplikoval čl. I § 75, čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového), ktorý predstavuje osobitnú právnu úpravu, v čl. I obsahuje úpravu zmenky a ako osobitná právna úprava má prednosť pred všeobecnou úpravou Občianskeho zákonníka. Zmenku je možné posúdiť ako neplatnú len pre jej rozpor s predpismi zmenkového práva. To však nepredstavuje daný prípad a žalovaný 1/ ani žalovaný 2/ netvrdili neplatnosť predloženého prvopisu zmenky.

20. Obrana proti plateniu zmenky môže spočívať v tzv. absolútnych alebo relatívnych námietkach. Absolútne námietky proti plateniu zmenky vyplývajú zo zmenky a majú pôvod najmä v predpisoch zmenkového práva (nejde o námietky neplatnosti zmenky podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom alebo obchádzanie zákona, túto neplatnosť predpisy zmenkového práva neupravujú), relatívne námietky sa týkajú kauzy zmenky. Z hľadiska teoretického je zmenka spravidla vždy previazaná s určitou kauzou a vystaviteľ, resp. dlžník zmenku nevystavuje bezdôvodne. Uvedené však nemení nič na skutočnosti, že zmenka je abstraktným záväzkom, ktorého majiteľ nie je povinný preukazovať dôvod záväzku, ani výšku pohľadávky.

21. V konaní nebolo sporné, že príčinným vzťahom zmenky je Zmluva o pôžičke zo dňa 15.05.2015 uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom. V posudzovanej veci ide o zmenku zabezpečovaciu, zabezpečenie záväzku žalovaného 1/ vrátiť pôžičku s úrokmi vlastnou zmenkou je dojednané v čl. VI. zmluvy. Žalovaní však v rámci procesnej obrany tvrdili, že Zmluva o pôžičke zo dňa 15.05.2015 je podľa § 37 Občianskeho zákonníka neplatným simulovaným právnym úkonom, keď obe zmluvné strany neprejavili vôľu uzatvoriť zmluvu o pôžičke, ale príkaznú zmluvu, na základe ktorej mal žalovaný 1/ odovzdať sumu 4.000.000 CZK tretím osobám podľa pokynu žalobcu. Námietka spochybňujúca platnosť kauzálneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ preto patrí k tzv. kauzálnym námietkam. Ak však žalovaní tvrdia, že kauza vo výške zmenkovej sumy neexistuje a ich procesná obrana spočíva v tvrdení existencie kauzy inej, sú povinní znášať bremeno dôkazu vo vzťahu k tomuto tvrdeniu (viď. napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 21/2012).

22. Odvolací súd však uvádza, že hoci obaja žalovaní v spoločnom podaní uplatnili voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie rovnaké odvolacie dôvody (a rovnakú procesnú obranu pre súdom prvej inštancie) žalovaný 2/ nie je vystaviteľom zmenky ani účastníkom zabezpečeného kauzálneho vzťahu, ale avaloval zmenku, tzn. zaručil sa za zaplatenie zmenky. Zákon zmenkový a šekový vychádza zo zásady samostatnosti posudzovania zmenkových záväzkov. Záväzok zmenečného ručiteľa je platný i vtedy, ak záväzok, za ktorý sa zaručil, je neplatný z iného dôvodu než pre vadu formy (čl. I § 32 ods. 2 zákona zmenkového a šekového). Podpis zmenky je prejavom vôle konajúcej osoby prevziať zmenkový záväzok. Na rozdiel od ručiteľa, ktorý prevzal záväzok podľa predpisov občianskeho alebo obchodného práva, a ktoré ručenie má charakter akcesorického záväzku k zabezpečenému záväzku, avalista zabezpečuje zaplatenie samotnej zmenky. Prípadné materiálne vady záväzku avaláta nemajú vplyv na vznik záväzku avalistu. Avalista nemôže odvodzovať námietky voči plateniu zmenky od avaláta, môže uplatňovať len svoje vlastné námietky (čl. I § 32 ods. 2 zákona zmenkového a šekového, ustanovenia o zmenečnom ručení cudzej zmenky sa podľa § 77 ods. 3 vzťahujú aj na vlastnú zmenku).

23. Odvolací súd preto konštatuje, že už len z uvedeného dôvodu, keďže žalovaný 2/ uviedol v obsahu odvolania, ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie, výlučne námietky odvodené od námietok žalovaného 1/, resp. totožné ako žalovaný 1/, jeho odvolacie námietky odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Odvolací súd pritom poukazuje na právne úvahy a závery vyslovené Najvyšším súdom SR v rozhodnutí spis. zn. 5Obdo/27/2021 zo dňa 26.10.2022 (publikovanom v Zbierke rozhodnutí pod č. 16/2023), z ktorého vyplýva, že avalisti (zmenkoví ručiteľia), ktorí sa zaviazali za vystaviteľa vlastnej zmenky, sú zaviazaní na plnenie z vlastnej zmenky obsahujúcej všetky podstatné náležitosti podľa čl. I § 75 zákona zmenkového a šekového, a to aj v prípade, ak vystaviteľ by nebol zaviazaný, napríklad v dôsledku kauzy vyplývajúcej zo vzťahu medzi vystaviteľom a remitentom (žalobcom).

24. K jednotlivým odvolacím dôvodom uplatneným žalovanými odvolací súd uvádza ďalej nasledovné:

25. Žalovaní odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. e) CSP, ktorým namietajú, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujú tým, že Zmluva o pôžičke zo dňa 14.5.2015 je absolútne neplatný právny úkon, ktorým sa mal simulovať právny dôvod poskytnutého plnenia, ktorý bol v skutočnosti úplne iný a nebolo skutočným úmyslom zmluvných strán poskytnutie pôžičky veriteľom dlžníkovi, právny úkon preto trpí nedostatkom vôle zmluvných strán. Podľa žalovaných musí na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliadať ex offo a vykonať za tým účelom navrhnuté dôkazy. Žalovaní namietajú nevykonanie dokazovania výsluchom svedkov Ing. Bohuslava Šebeka, Ing. Dávida Kutana, Milana Gánika a Ing. Antonína Kanta a nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie vidia v tom, že súd prvej inštancie odmietol opätovné predvolanie svedkov a vyrubenie nového preddavku na trovy dôkazu napriek tomu, že to zákon nezakazuje a okolnosti sporu si to vyžadovali.

26. Civilný sporový poriadok aj v konaniach o nárokoch zo zmenky (s výnimkou spotrebiteľských zmienek, čo ale nie je predmetom konania v posudzovanej veci) dôsledne uplatňuje princíp kontradiktórnosti a princíp zodpovednosti strán za ich vlastnú procesnú aktivitu a za riadne plnenie povinností vyplývajúcich z Civilného sporového poriadku, pričom jedným z prejavov tohto princípu je aj pravidlo, podľa ktorého musí byť uznesením uložená preddavková povinnosť splnená pred vykonaním dôkazu nariadeného na návrh strany sporu za účelom preukázania skutočností svedčiacich v jej prospech, alebo v neprospech protistrany. Ustanovenie § 253 ods. 1 CSP upravuje fakultatívnu možnosť súdu v prípade, ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, uložiť jej povinnosť zložiť preddavok (na rozdiel od § 253 ods. 2 CSP, kedy strana sporu navrhne vykonať ako dôkaz znalecké dokazovanie, súd obligatórne uloží povinnosť zložiť preddavok vo výške predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania). Ak však už súd prvej inštancie dospel k záveru, že je dôvodné povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu uložiť, procesnou sankciou za nesplnenie preddavkovej povinnosti je v zmysle § 253 ods. 3 CSP nevykonanie stranou navrhovaného dôkazu. V prejednávanej veci povinnosť zložiť preddavok na svedočné z dôvodu návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov G. W. Š., G. T. O., P. L. a G. Y. Y. O. súd prvej inštancie žalovaným uložil Uznesením č. k. 2CbZm/146/2016-103 zo dňa 19.02.2018, uznesenie bolo doručené žalovaným dňa 08.03.2018. Argumenty žalovaných, prečo súdom uloženú povinnosť nesplnili, odvolací súd vyhodnotil ako účelové a zhodne so súdom prvej inštancie aj ako absolútne nedôvodné. Odvolací súd poukazuje na to, že posledným dňom lehoty na zaplatenie preddavku na trovy dôkazu bol deň 12.03.2018

(posledný deň lehoty pripadol na nedeľu 11.03.2018, preto je ním najbližší nasledujúci pracovný deň). Žalovaní neuviedli žiadny relevantný dôvod, ktorý by im mal brániť splneniu preddavkovej povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím, dokonca zo zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 23.04.2018 vyplýva, že žalovaní mali vedomosť o nesplnení povinnosti uloženej súdom prvej inštancie, že ale uviedli, že medzi stranami prebiehalo mimosúdne rokovanie a vyjadrili záujem preddavok uhradiť. Dôvodom nezaplatenia preddavku nemohli byť mimosúdne rokovania, ku ktorým ale malo dôjsť až po uplynutí lehoty na zaplatenie preddavku (na pojednávaní dňa 23.04.2018 zástupca žalovaných uviedol, že k nim malo prísť v týždni pred pojednávaním) a žalobca akékoľvek rokovanie strán sporu poprel. Čo sa týka odvolateľmi tvrdenej existencie ústnej dohody, ktorá mala smerovať k späťvzatiu žaloby, túto žalovaní nepreukázali, naopak, z e-mailovej komunikácie predloženej žalobcom vyplynulo, že strany komunikovali cestou právnych zástupcov o uzatvorení zmluvy v období od 18.07.2018 do 26.07.2018, ktorého obsahom by bolo zaplatenie sumy 4.000.000 CZK v splátkach, z obsahu komunikácie vyplýva, že neprišlo k dohode o intervale splátok a trovách konania. Žalovaní už dňa 26.07.2018 mali vedomosť, že k dohode strán neprišlo a povinnosť uloženú súdom nespĺnili. Pokiaľ teda súd prvej inštancie v ďalšom postupe na pojednávaní dňa 06.08.2018 rozhodol, že dokazovanie výsluchom svedkov G. W. Š., G. T. O., P. L. a G. Y. Y. O. nevykoná, postupoval v súlade s § 253 ods. 3 CSP. Napokon, ako poukazuje aj žalobca, žalovaní dňa 09.08.2018 oznámili súdu, že prítomnosť svedkov L. a O. zabezpečia na termín pojednávania dňa 24.09.2018 a oznámili súdu, že svedkovia si podľa ich vyjadrenia nebudú uplatňovať svedočné, avšak ani tak účasť týchto svedkov nezabezpečili. Napriek tomu, že uznesenia vydané podľa § 253 ods. 1, ods. 3 CSP patria k uzneseniam, ktorými sa upravuje vedenie konania, súd nie je týmito uzneseniami viazaný a môže ich zmeniť, prípadne vydať nové uznesenie, ktorým bude otázka vedenia konania upravená inak, žalovaní neuviedli a ani nepreukázali žiadny relevantný dôvod, ktorý by nimi navrhovaný postup súdu prvej inštancie s vylúčením procesnej sankcie nevykonania dôkazu skutkovo alebo procesne odôvodňoval. Odvolací súd túto odvoláciu námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

27. Žalovaní ďalej namietali, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, keď z vykonaného dokazovania výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu Ing. Podolského mal a mohol vyvodiť skutkový stav, že „žalovaní neboli obchodnými partnermi žalobcu, štatutári sa navzájom ani len nepoznali, žalovaný 2/ bol pre žalobcu iba teoretický možný budúci obchodný partner, pokiaľ žalobca neposkytuje pôžičky a ak, tak iba výnimočne, nemožno z toho logicky vyvodiť, že by poskytli pôžičku v tak vysokej sume za tak výhodných podmienok osobe, s ktorou nemá žiadne osobné či zmluvné vzťahy. Je preto zjavné, že plnenie musí mať iný právny dôvod.“ Žalovaní tvrdia, že výpoveď štatutára žalobcu nepriamo potvrdila tvrdenia žalovaných v celom rozsahu. Odvolací súd po preštudovaní obsahu spisu súdu prvej inštancie konštatuje, že z výsluchu štatutárneho zástupcu žalobcu Ing. Podolského nie je možné vyvodiť závery uvedené žalovanými v odvolaní inak, ako len špekulatívnymi úvahami. Skutkové okolnosti, o ktorých vypovedal štatutárny zástupca žalobcu, súd prvej inštancie uviedol v bode 14 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, na ktorého obsah odvolací súd odkazuje, z jeho výsluchu nevyplývalo ani len nepriamo, že plnenie žalobcu by malo mať iný právny dôvod, ako plnenie zo Zmluvy o pôžičke. Odvoláciu námietku žalovaných, že súd prvej inštancie dospel z tohto dôvodu k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd preto vyhodnotil ako nedôvodnú.

28. Ak žalovaní namietajú neplatnosť kauzálneho vzťahu, ktorý bol zabezpečený zmenkou, ide o tzv. relatívnu námietku týkajúcu sa kauzy zmenky. Zmluva o pôžičke zo dňa 14.5.2015 je podľa žalovaných absolútne neplatný právny úkon, ktorým sa mal simulovať právny dôvod poskytnutého plnenia, ktorý bol v skutočnosti úplne iný a nebolo skutočným úmyslom zmluvných strán poskytnutie pôžičky veriteľom dlžníkovi. Vo vzťahu k prejednávanej právnej veci žalovaní teda tvrdia, že nebolo vôľou žalobcu ani žalovaného 1/ uzavrieť zmluvu o pôžičke, ale že obe strany mali vôľu uzavrieť príkaznú zmluvu a že písomná zmluva o pôžičke bola v skutočnosti simulovaným právnym úkonom, keď prejavy vôle konajúcich strán smerovali v skutočnosti k uzavretiu iného zmluvného vzťahu (príkaznej zmluvy), ktorá mal byť disimulovaným právnym úkonom, suma 4.000.000 CZK mala slúžiť na to, aby ju žalovaný 1/ podľa pokynov žalobcu odovzdal tretej osobe a zmluvu o pôžičke preto považujú za neplatný právny úkon (pre nedostatok vážnosti vôle podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobca žalovanými tvrdenú vôľu simulovať uzatvorenie iného (disimulovaného) právneho úkonu (ktorá podľa žalovaných mala byť na oboch stranách) ako Zmluvy o pôžičke popiera. Spoločnú vedomú nezgodu vôle a prejavu, ktorá spočíva v tom, že pri dvojstrannom právnym úkone (zmluve) obe strany po vzájomnej dohode zhodne prejavujú niečo iné, než v skutočnosti chcú, upravuje § 41a ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka. Zastretý (disimulovaný) právny úkon (v danom prípade tvrdená príkazná zmluva) je platným právnym úkonom, ak to zodpovedá vôli účastníkov, za podmienky, že tento zastretý právny úkon netrpí

vadami, pre ktoré by mohol byť neplatný. Odvolací súd konštatuje, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že žalobca súhlasil s uzavretím zmluvy o pôžičke ako simulovaným právnym úkonom a príkaznou zmluvou ako disimulovaným právnym úkonom. Žalobca argumentuje zreteľne uzavretím zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, žalobca preukázal výpisom z účtu poskytnutie sumy 4.000.000 CZK v prospech účtu žalovaného 1/ v súlade s čl. II. bod 1 Zmluvy o pôžičke. Odvolací súd preto aj túto námietku považuje za nedôvodnú. V súdnej veci žalovaní nepreukázali existenciu takejto spoločnej vedomej nezhody vôle a prejavu oboch zmluvných strán, t. j. že obe zmluvné strany skutočne chceli to, čo zakrývali (disimulovali) a nie to, čo predstierali (simulovali).

29. Žalovaní ďalej namietajú, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď nezohľadnil zánik vymáhanej pohľadávky žalobcu započítaním s pohľadávkou žalovaného 1/ na zaplatenie odmeny vo výške 4.000.000 CZK za sprostredkovanie zmluvy o prevzatí záruk so spoločnosťou VOKANET CORPORATION s.r.o. vyúčtovanej faktúrou č. 180005. Právny dôvod protipohľadávky žalovaného 1/ odôvodňujú ústnou sprostredkovateľskou zmluvou. Žalobca skutkové tvrdenia žalovaných poprel, uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ nikdy nedošlo k uzatvoreniu písomnej, ani ústnej zmluvy o sprostredkovaní zákazky a ani k dohode o odmene vo výške 4.000.000 CZK. Odvolací súd uvádza, že aj pre oblasť obchodných záväzkových vzťahov platí základná právna úprava započítania, ako jedného zo spôsobov zániku záväzku, obsiahnutá v § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka (§ 1 ods. 2 Obchodného zákonníka), ktorú dopĺňa Obchodný zákonník niektorými (osobitnými) ustanoveniami o započítaní pohľadávok v ustanoveniach § 358 - 364 Obchodného zákonníka. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorú z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Základným predpokladom započítania je existencia pohľadávky spôsobilé na započítanie. Odvolací súd uvádza, že žalovaní ničím nepreukázali tvrdenia o uzatvorení ústnej zmluvy o sprostredkovaní a jej obsahu a ani existenciu dohody o odmene, nepreukázali, že žalovaný 1/ poskytol žalobcovi plnenie na základe takejto zmluvy ani kedy sa tak stalo, a tiež nepreukázali vznik nároku na odmenu vyúčtovanú faktúrou č. 180005. Nakoľko žalovaní nepreukázali, že pohľadávka žalovaného 1/ voči žalobcovi z tvrdeného právneho dôvodu vôbec vznikla, nemohlo dôjsť k zániku pohľadávky žalobcu uplatnenej v tomto konaní jednostranným započítaním s neexistujúcou pohľadávkou žalovaného 1/. Súd prvej inštancie potom správne nezohľadnil tvrdený zánik vymáhanej pohľadávky započítaním. Odvolací dôvod uplatnený žalovanými podľa § 365 odsek 1 písm. h) CSP, že súd prvej inštancie zánik pohľadávky žalobcu nesprávne právne posúdil, nie je opodstatnený.

30. Žalovaní napokon v odvolaní ako nesprávne namietajú rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, ktoré je obsahom výroku I. napadnutého rozhodnutia, do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde v Brne pod sp. zn. 94C 189/2018, v ktorom sa žalovaný 1/ domáha nároku na zaplatenie 4.000.000 CZK. Podľa žalovaných v konaní na Mestskom súde v Brne bude súd rozhodovať o nároku žalovaného 1/ na zaplatenie sprostredkovateľskej odmeny a výsledok daného sporu má preto význam pre súd prvej inštancie v tomto konaní s ohľadom na účinnosť započítania pohľadávok žalovaným 1/. Podľa žalovaných existencia ústnej zmluvy ako predbežnej otázky mala byť riešená v súdnom konaní na Mestskom súde v Brne a preto súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

31. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 164 CSP umožňuje súdu, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet. Je však na vóli súdu, či tak urobí alebo či počká na vyriešenie otázky v súdnom alebo správnom konaní, ak takéto konanie už prebieha, alebo môže dať na takéto konanie aj sám podnet a následne konanie preruší. Rozhodnutie o prerušení konania prvoinštančným súdom je fakultatívnym prerušením, pri ktorom súd berie do úvahy samotnú dĺžku konania, právo strán na rýchlu a účinnú ochranu v zmysle čl. 17 Základných princípov CSP. Súd prvej inštancie si v prebiehajúcom konaní môže vyriešiť otázku existencie tvrdenej zmluvy o sprostredkovaní a nároku na zaplatenie odmeny a sprostredkovanie v rámci posúdenia započítacej námietky ako otázky prejudiciálnej. Podľa súdnej judikatúry „vyčkávanie“ na výsledok iného konania, v ktorom sa rieši otázka platnosti zmluvy len ako otázka predbežná, nemá v zásade oporu v ustanovení § 164 CSP. Fakultatívne prerušenie konania má byť v zmysle ustálenej judikatúry výnimkou, nie pravidlom. Odvolací súd navyše aj s poukazom na vyjadrenie žalobcu uvádza, že žalovaný 1/ ani nepreukázal existenciu prebiehajúceho konania pred Mestským súdom v Brne spis. zn. 94C 189/2018, keď len súdu

prvej inštancie oznámil, že podal žalobu a konanie by malo byť vedené pod ním uvedenou spisovou značkou, ale ani do rozhodnutia súdu prvej inštancie o návrhu na prerušenie konania nepredložil žalobu alebo potvrdenie Mestského súdu v Brne o podaní žaloby. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných namietal, že tvrdenie žalovaných o prebiehajúcim konaní je nepravdivé, keď toto konanie bolo zastavené z dôvodu neuhradenia súdneho poplatku. Žalovaní v odvolacej replike nepopreli toto tvrdenie žalobcu.

32. Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie v merite, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výrok I. a II. ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. Súd prvej inštancie súvisiacim výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Odvolací súd uvádza, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto, ale aj komu má zaplatiť náhradu trov konania, z uvedeného dôvodu preto súvisiaci výrok III. napadnutého rozsudku zmenil tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, vzhľadom na to, že konanie o tom istom nároku je vedené na strane žalovaných voči viacerým subjektom.

34. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

38. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).